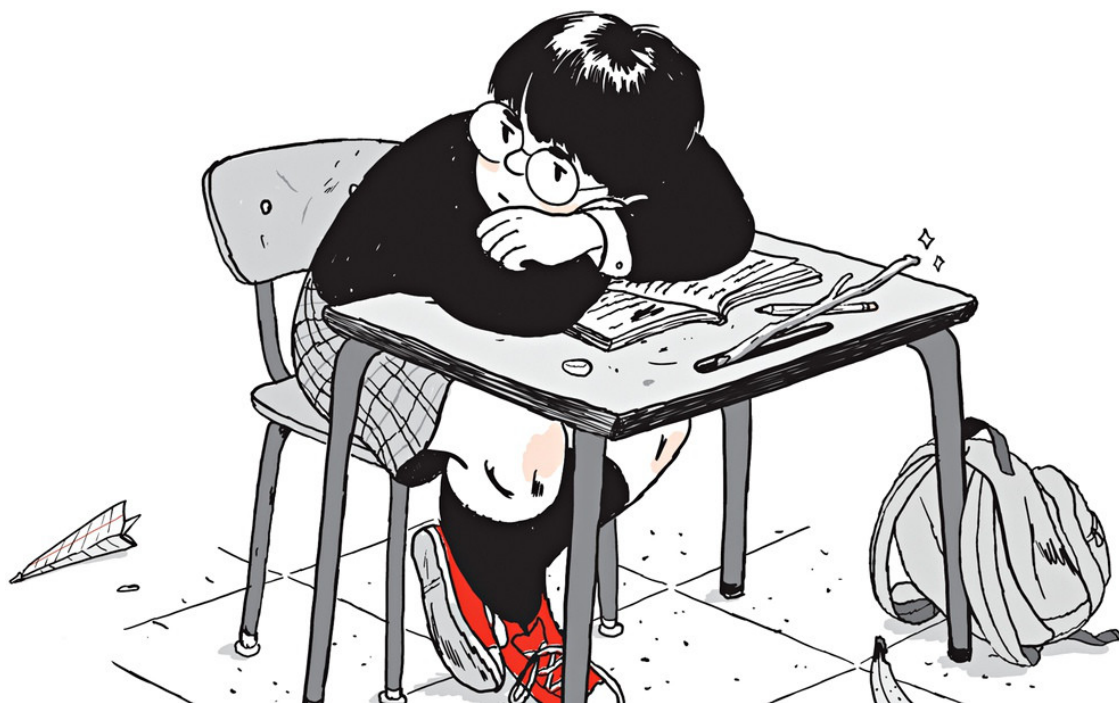

Kultur / **Bøger**

Den moderne tilværelses umenneskeliggørelse – og andre teenageproblemer

ANMELDELSE / 18.01.17

Eleverne på SuperMutant Magic Academy har overnaturlige kræfter, kan gøre sig usynlige, skyde med laser ud af øjnene eller har evigt liv. Men det betyder egentlig ikke så meget. For i bund og grund er Jillian Tamakis charmerende SuperMutant Magic Academy en tegneserie om brusende hormoner, eksistentielle kriser, umulig kærlighed og teenageapati.

Felix Rothstein

Marsha er i al hemmelighed dybt forelsket i sin veninde Wendy med katteører. Skoletrætte Cheddar skjuler sin usikkerhed bag en cool facade. Og dinosaurpigen Trixie prøver, trods bumser, at holde liv i supermodeldrømmen mens Evigdreng tumler med udødelighedens udfordringer. Og samtidig udstiller performancekunstneraspiranten Frances patriarkatet og den moderne konsumerismes hykleri. Det er hårdt at være teenager. Også selvom man har magiske evner, evigt liv eller kan skyde laser ud af øjnene.

Livet blandt de magiske mutanter på SuperMutant Magic Academy ligner til forveksling det teenageliv Hollywood har hældt i hovedet på os i årtier. Og så alligevel ikke. For selvom der både er en rigtig *jock*, skoletrætte *slackere*, rollespilnørd og masser af uforløst kærlighed, har canadiske Jillian Tamakis forfriskende uhøjtidelige *high school*-tegneserie *SuperMutant Magic Academy* sin egen præcise og

charmerende måde at udstille teenagetilværelsen, med både knusende præcision og hjertevarm erindring om skoleårenes udfordringer.

SuperMutant Magic Academy er en kostskole for mutanter og hekse, men deres paranormale evner, glider hele tiden i baggrunden til fordel for teenagernes hverdagsproblemer. Og som alle gode *high school*-serier handler *SuperMutant Magic Academy* om alle de ting som teenagere går og tumler med: identitetskrise, kærestesorger, usikkerhed og »Den moderne tilværelses umenneskeliggørelse,« som Frances siger. »Det sædvanlige.« Men Jillian Tamakis serie er også fuld af varm humor, skarp sarkasme og en charmerende mangel på ærbødighed overfor livets store spørgsmål – og til gengæld en forfriskende evne til at tage det useriøse seriøst.

SuperMutant Magic Academy begyndte som en improviseret nettegneserie som Jillian Tamaki lavede mellem 2010 og 2014. Nu har hun så samlet alle striberne (plus en håndfuld nye og en 40-sider lang afsluttende historie) i en enkelt bog, udgivet af forlaget Aben maler og oversat af forlægger Steffen Rayburn-Maarup – begge dele med vanlig elegance og sans for detaljen.

Sammen med sin kusine Mariko stod Jillian Tamaki bag en af de absolut bedste tegneserieudgivelser på dansk i 2016. Deres fælles graphic novel *Den her sommer* om vennerne Rose og Windy og deres ferie ved Awago Beach er en solvarm og klump i halsen-rørende fortælling om *pre-teen*-årenes store følelser og om gråzonen mellem barndom og voksenliv. Og mens *SuperMutant Magic Academy* slet ikke er på samme virtuose niveau som *Den her sommer*, er der masser af scener, hvor Jillian Tamaki viser prøver på sit store og fængende talent, både som tegner og forfatter. De fleste af striberne er skarpsindige, opfindsomme og simpelthen sjove. Mange af dem er nærmest ikke-jokes, hvor figurerne angst og usikkerhed – i kombination med rapkæftet sarkasme – indtager og gennemsyrrer de begivenhedsløse ruder.

Stilen er ofte grov og skitseagtig (enkelte tegninger er sjuskede eller simpelthen dårlige) men som livet og skoleåret skrider frem, vokser serien rent visuelt. Man fornemmer, hvordan serien, for Jillian Tamaki, går fra at være et uforpligtende sideprojekt til at blive en rigtig levende fortælling med mere komplekse figurer. Uanset om striberne og de korte forløb er kradset ned med en rystet tuschstreg, eller mere stringent komponeret og farvelagt med nuancerige gråtoner, rummer Jillian Tamakis sort/hvide tegninger altid noget fængende, og ofte et glimt af noget genialt. Nogle gange er det bare måden Trixie ser sig i spejlet eller et blik Marsha sender til Wendy.

Jillian Tamaki mestrer det subtile og formår gang på gang at skabe rørende eller hylemorsomme situationer med helt enkle virkemidler. Og det klæder i den grad bogen, der ender i en 40 sider lang og helt gennearbejdet afslutning. Det er kontrasten mellem de længere stræk af historiefortælling og de enkeltstående deadpan-jokes, kontrasten mellem det vellykkede og det mislykkede, det gennemkomponerede og det improviserede, der giver *SuperMutant Magic* den helt særlige charme, som får de magiske mutanters liv til at vække genklang, latter og bittersøde teenageminder til live.

FAKTA

Jillian Tamaki,
SuperMutant Magic Academy, Aben maler
Oversat af Steffen
Rayburn-Maarup
272 sider, 195 kr.
Er udkommet

